

Af Cand phil Steen Ole Rasmussen, 11/9 2017

11/9 2001 - [De to tårnes fald](#), 16 år efter!

Terrorangrebet blev startskuddet til en lang mental ørkenvandring, tilbageskridt og italesættelse af pseudoproblemer;

- startskuddet til den vestlige verdens højreradikale fordummelse og forblindelse,
- begyndelsen på al den ondskab, som højreradikalismen gjorde sig skyld i, og som den forvoldte under dække af at ville det onde til livs.

Således gik den vestlige verden i krig for at få del i verdens næststørste oliereserver, der befandt sig i Irak.

Man benægtede hårdnakket ved æraens begyndelse, at der var noget, der hed global opvarmning.

[Man løj om grundlaget for Irak-krigen.](#)

I det hele taget så var den sociale selvbeskrivelse ved æraens begyndelse karakteriseret ved det, som man først nu genkender i [konsekvensen af egen performance](#), fake news, brexit, Trumpisme, osv.

Disse fænomener er ikke selvstændige størrelser, men symptomer på noget langt større, det som en gammel verden står for med dens patetiske succeskriterier.

Evolution medier og socialdarwinisme

Samtlige medier her til lands bidrog til den fatale udvikling. Med vor egen Anders Fogh Rasmussen i spidsen, og samtlige medier logrende med halen, gentog de hans største løgn. Han fik lov til at sige: ”jeg, Anders Fogh Rasmussen, ved at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben, for han har haft dem, og han vil ikke samarbejde med FN om at afsløre dem”.

Formålet med løgngen var at legitimere krigen om Iraks olie, få sat gang i verdensøkonomien på bekostning af vore alle sammens livsbetingelser, klimaet, som på dagen 16 år efter bl.a. giver sig udslag i [Irmis hærgen](#) over de pensionerede amerikaneres paradisi, Florida!

Den første og den anden Irak-krig har sammen med FN's sanktioner mod landet kostet et ukendt antal mennesker livet. Tallet er stadig yderst betændt rent politisk og af samme grund ukendt. Nogle taler om to millioner døde børn og voksne, foruden det langt større antal internt og eksternt fordrevne.

Der kan i den grad tales om sandheden i det at sandheden fortsat er ilde hørt. Det ændrer sig ikke af, at medierne tørrer skylden af sig ved at omtale datidens magthavere som de skyldige, samtidigt med at man er fulde af stolthed over, at forbryderen over den alle, Anders Fogh Rasmussen, fik sin høje post i Nato, den USA-ledede forsvarsalliance, som tak for sin blinde loyalitet i forhold til USA's ulovlige krig i Irak.

Magten ligger i italesættelsen

Magten ligger i italesættelsen af magten, af magthaverne som de ansvarlige. Magten ligger i italesættelsen. Nogle politikere er del af denne italesættelse. Andre er det ikke.

Det er denne delagtighed, der afgør, om de har magt eller ej.

Anders Fogh Rasmussen var italesættelsens og løgnens mester, massemediernes darling.

Det globale økonomiske system har levet i en slags kuvøsetilstand siden tårnenes fald. Statslige subsidier er fosset ud i verdensmarkedet, med gigantunderskud på især den amerikanske stats budgetter som følge, men også her hos os i Europa.

Iraks olie er stik mod intentionen med krigen aldrig blevet tilgængelig for verdensmarkedet, på grund af lokal irakisk modstand imod besættelsesmagten, USA og det kaos, som global opvarmning, mislykket arabisk forår, overbefolkning og manglende forpligtende social selvbeskrivelse fører med sig her som overalt i verden.

Terroren blomstrer ikke bare i Irak, men i hele den vestlige verden bl.a. som konsekvens af militær intervention i Mellemøsten.

Loven siger, at for hver terrorist, der skydes, så rekrutteres der mindst to nye i befolkningen. Den er uskrevet, men gælder endda.

Alle den vestlige verdens massemedier er integreret i en og samme store fortælling, skabt i perioden.

Den sociale kommunikation, verdensbefolkningens kognitive formning og øjeblikkelige opmærksomhed; evnen til at se, høre og forstå informationsværdierne, af de indtryk der møder modernismens menneske i det daglige, skabes i en og samme store globale mediemaskine. Evnen til at se maskinen for sig, fordrer det fremmede perspektiv. Man må være en fremmed, for at se sig selv!

Vi taler om den gamle verdens medier, sådan som de står der i dag, semantisk sat op og båret i sit selvvalgte modsætningsforhold til de nye sociale medier.

De kommercielle øer af kommandoøkonomi er her i massemedierne som i resten af markedet det eneste, der er i stand til at skabe en bestemt retning i opmærksomheden. Men udviklingen følger ikke italesættelsen. Virkeligheden er ikke kun den italesatte.

Mediemoguler som Rupert Murdoch, de store kommercielle aktører, og de retningsgivende men anonyme kommercielle kræfter, sætter den globale dagsorden, styrer opmærksomheden hos det modernistiske massemenneske (det menneske som formes af den store fortælling, forestillingen om det moderne, fremskridtet, oplysningen m.m), og bestemmer med større eller mindre succes hvem der skal være ledere rundt om i verden, samt hvilke problemer de italesatte ledere skal forholde sig til.

Men alligevel går udviklingen skævt. Den store fortælling om globaliseringen, resterne af det moderne projekt, rammes af konsekvenserne af sig selv. Markedet underminerer sine forudsætninger.

Den demokratiske valgkamp er eksempel og bevis på, hvordan medierne hæmningsløst perverterer og fordrejer opmærksomheden ud fra eget engagement i de økonomiske interesser af liberal og højreradikal natur, det eneste som man forstår og adlyder ude på den socialdarwinistiske markedsfundamentalistiske højrefløj.

I Danmark er DR og TV2 under direkte politisk styring. Ledelsen på disse public service institutioner er udvalgt af de til enhver tid siddende.

Styringen har været klar for enhver siden 2003, hvor DR helt åbenlyst blev banket på plads af regeringen, fordi der var for megen kritik af regeringens krig i Irak og grundlaget for den.

De kommercielle medier er pr. definition markedsfundamentalistiske af natur, de lever af at sælge reklamer, opfordringer til forbrug, og de kan derfor slet ikke tillade sig at forholde sig kritisk til de kommercielle succeskriterier; De kommercielle massemedier har slet ikke råd til at forholde sig kritisk til den vestlige verdens selvnegerende jagt på økonomisk succes, dvs. den form for iboende selvnegerende dynamik, der ligger i vor sociale adfærd, læs fattigdom, miljøødelæggelse, klimakrise, fordummelse, uanstændig omgang med viden som konsekvens af den selvnegerende succes.

[Den 9/1 2011](#) fandt der et attentat sted i Arizona mod Gabrielle Giffords og dem der var mødt frem for at høre hende tale. Attentatmanden var en høj blond blåøjet 22-årig mand fra det yderste højre, der identificerede det demokratiske kongresmedlem med terrorisme, fuldstændigt som Anders Breivik, høj blond blåøjet nordmand, der identificerede den daværende socialdemokratiske norske regering og ungdom med terror, da han d. 22/7 samme år sprang ud som selve den ondskab, der kommer af autistisk socialdarwinistisk og højreekstrem kamp mod terror.

Arizona er en republikansk højborg med mange medlemmer af Sarah Palins radikale Teaparty-bevægelse. Sarah Palin havde selv sat den kvindelige demokratiske politiker på "sigtekornet" på et kort, med en symbolik der var så tyk, at opfordringen til mord ikke var svær at få øje på. Et af ofrene for attentatmandens kugler i Arizona var en 9-11-2001 pige, Christina Green. Hun var født på dagen for de to tårnes fald i New York, og døde efter at være blevet ramt i brystet her 9 år efter sin fødsel. Med sin fødsel blev Christina Green symbolet på det liv, der opstod på dagen for den største terrorhandling, der endnu er påført USA ude fra.

Men hun døde som symbol på nationens indre splittelse, hadet to fløje imellem, som symbolet på hvor dybt terrorretorikken og antagonismen har revet USA og hele den vestlige verden midt over.

Hadet til demokraterne og deres politik er så gennemgribende i visse lommer af USA, at nogle af højrefløjsbevægelsens tilhængere er parat til at bryde demokratiets grundregel nummer et – forbuddet mod at øve vold mod sine legitime politiske modstandere.

Det samme gælder i det nordlige Europa, som vi tilhører.

Massemediernes og den herskende ordens forsøg på at begrænse den mentale omskæring af befolkningerne til det indre, med introduceringen af fremmedhadet, måtte før eller siden komme til udtryk i det ydre. Det, man ville, førte med nødvendighed til det, som man for alt i verden ikke ville.

Men det, som alle pseudoproblemerne var skabt for at dække over, nemlig undermineringen af vores livsgrundlag, kommer til udtryk nu, med klimabænægteren over dem alle, Donald Trump som administrator for katastroferne, de største menneskeskabte naturkatastrofer i historien, Harvey og Irma!

I det hele taget er der ikke længere så meget at hente for højrefløjen i terrorretorikken eller i dæmoniseringen af de fattige muslimer fra den tredje verden. Man har presset appelsinen til sidste dråbe.

Pseudokampen for ytringsfriheden er nærmest indstillet.

Flemming Rose er gået fra JP over til Rune Lykkeberg på Information, Trump er Fake News osv. alt sammen konsekvens af den selvnegerende jagt på succes!

Den vestlige verden er truet af konsekvenserne af sin egen succes. Globaliseringen har ført til global opvarmning, implementering af et og samme sæt af økonomiske vækstidealer med sig i hele verden, mangel på livsrum og overbefolkning på globalt plan.

[Forfatningerne](#) er alle som en sat sammen som uforenelige med egen opløsning. Således står det heller ikke i den spanske stats grundlov, at catalanerne kan melde sig ud via det lokale selvstyres beslutning om samme. Der er ikke noget entydigt lovgrundlag for den udvikling, som vi ser i øjeblikket. Konsekvenserne af Storbritanniens udmeldelse af EU er ukendte, og den spanske regerings politik over for catalanerne er rigid grænsende op til det senile.